

Torzo dubu

Zámek

Kamenná váza

Průhled ke Kapinosu

Památný jilm

Zámecký park

Hlavní alej

Zámecký park

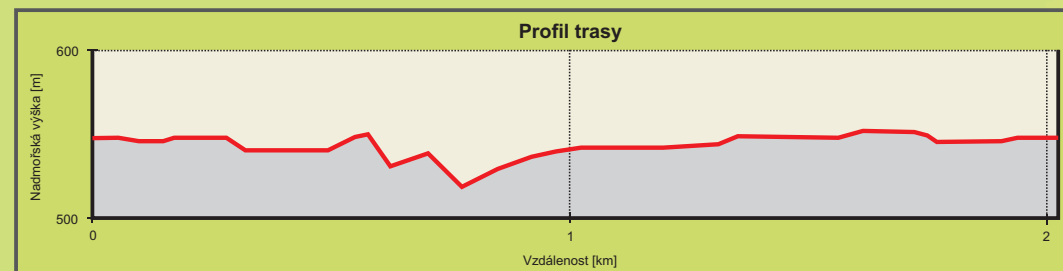
Zámecký park

— doporučená trasa měřítko 1: 4 340

STATISTIKA

Celková vzdálenost	2,1 km	Minimální výška	528 m n. m.	Zámecký park
Celkové převýšení	25 m	Maximální výška	553 m n. m.	Zámecký park
		Počáteční výška	548 m n. m.	Nádvoří zámku

ZÁMECKÁ TRASA

➡ Zámecký park Nové Hrady ↻

- Jinan dvouřadový
- Skotská vesnička
- Kamenná váza

Délka trasy: 2,1 km - Náročnost: 0/5 - Převýšení: 25 m

ZÁMECKÁ TRASA

Vážený návštěvníci, nevíte, co je geocaching, a chcete si jej vyzkoušet? Nechce se Vám do hor, protože je špatné počasí, a nebo jste jen unaveni po včerejší túře? Ve všech případech Vám mohu doporučit naši ukázkovou trasu, která vede příjemným prostředím zámeckého parku v Nových Hradech. Na dvoukilometrovém okruhu projdeme nejzajímavější místa parku a pokusíme se odlovit tři tematické kešky.

Zámek

Pozor, při hledání schránek se chovejte nenápadně. Parkem procházejí jiní návštěvníci a ti by neměli o Vašem počínání vědět. Místa nakonec vždy znovu pečlivě zamaskujte.

PŘÍSTUPNOST

Zámecký park se nachází u zámku v Nových Hradech. K zaparkování využijte některé z odstavných parkovišť u hotelu Máj. Parkovat na nádvoří smějí pouze zaměstnanci Akademického a univerzitního centra.

NÁROČNOST

Trasa není nikterak náročná a obejdete ji ani ne za hodinu. Pochopitelně jde absolvovat s kočárkem. Jízdní kolo ji také projede, ale v zájmu ostatních návštěvníků doporučuji bicykl nechat před parkem a projít si jej pěšky.

DOPORUČENÁ TRASA

Brankou v západní části nádvoří vstupujeme do areálu zámku. Ten nechal postavit hrabě Jan Nepomuk Buquoy na počátku 19. století. Jan Nepomuk byl osvíceným majitelem panství. Zakládal sklářské hutě a dřevařské osady v Novohradských horách. Pokud Vám něco říká školská reforma Marie Terezie či reforma chudinské péče Josefa II., pak vězte, že většina myšlenek pochází právě od něj a Novohradsko bylo první, kde se tyto reformy vyzkoušely. I díky nim lze považovat 2. pol. 18. století a 1. pol. 19. století za období největšího rozkvětu tohoto území. Manželkou Jana Nepomuka byla hraběnka Terezie, rozená Paarová, zakladatelka anglického parku

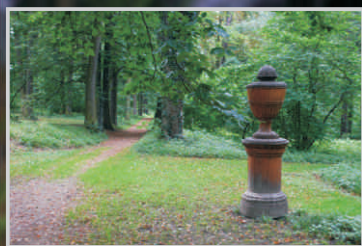
Listy památného jinanu dvoulaločného

Vrby u zámeckého jezírka

Dřevěná socha u zámeckého jezírka

Dřevěná socha u hlavní aleje

Dobová pohlednice zámku

Mnohé z nich již náš park nezdobí. Využijme své fantazie a představme si jej v období největší slávy.

Zasněně opouštíme schodiště i zahradu a pokračujeme cestou lemovanou starými stromy. Mnohé z těch stromů tu stály ještě před postavením zámku. I ta cesta tu byla dříve. Park, což není zcela obvyklé, byl totiž vybudován o zhruba století dříve. Stavební vývoj je nám dobře známý z dochovaných map.

Přicházíme na rozcestí. Pokud stále sníte, tak pozor. Každou chvíli může ze zatáčky vyjet parní stroj hraběte Jiřího Františka. Jeden z prvních na kontinentě. Jiří František, synovec

Tereziino údolí. Alianční erb manželského páru uvidíme v průčelí zámku nad schodištěm. Hraběcí rodina obývala zámek až do roku 1945. Dnes je objekt veřejnosti nepřístupný a sídlí zde Ústav systémové biologie a ekologie Akademie věd ČR a Ústav fyzikální biologie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Než přejdeme nádvoří, zastavíme se u informačního panelu Naučné stezky Paměti Vitorazska. Dozvíme se zde další zajímavé informace. Několik kroků od panelu upoutá naši pozornost památný strom s nezvyklým tvarem listů. Je to **jinan dvoulaločný (Ginkgo biloba)**. Tento druh je nazýván živou fosilií, protože je jediným žijícím zástupcem prastaré skupiny nahosemenných rostlin. Listy jsou ve skutečnosti srostlé jehlice. Všechny na Západě vysazené exempláře pocházejí ze stromů z východoasijských chrámových zahrad. Tento zde byl vysazen v druhé polovině 19. století. Pokud jste už chtěli pokračovat dál, tak se vraťte. Musíte přeci najít první schránku. Dávejte pozor na procházející lidi a snažte se nebýt příliš nápadní.

Přicházíme k objektu, kde původně stával skleník. V 2. polovině 20. století zde byla tělocvična a dnes je tu opět skleník. Jen místo orchidejí se zde pěstují laboratorně upravené řasy. Oficiálně se to nazývá bioreaktor. Projdeme kolem něj k zámeckému jezírku a pak doleva podél zadního průčelí zámku. Naši pozornost upoutá dvouramenné schodiště. Vystoupáme po něm, abychom se rozhlédli. Když si stoupneme doprostřed, spatříme jeden ze symbolů parku. Průhled mezi stromy na Širokou alej v Kapinose. Je také symbolem romantických krajinářských úprav, kterých byly zámecký park, Tereziino údolí a další okolí plné. Mnohé z nich zanikly. Zarostly. I park přišel o mnoho krajinářských prvků. Fontány, sochy, průhledy a altány.

Jana Nepomuka, může být právem považován za genia. Tento matematik, fyzik, přírodovědec, ekonom, národohospodář a ochránce přírody stihl za svůj život vynalézt neprůsvitné hyalitové sklo, založit Žofínský prales, publikovat složité matematické teorie, spřátelit se s významnými osobnostmi světové vědy a rozhádat se s dlouholetým přítelem J. W. Goethem. Na dílo Jiřího Františka se na sto padesát let zapomnělo a teprve nyní se díky řediteli zdejšího výzkumného ústavu stává předmětem zájmu.

Pokračujeme dál cestou vlevo. Přicházíme na hlavní alej protínající celý park. Pobožené schodiště vpravo je součástí průhledu na Širokou alej. Pokud na něj vystoupáme, naskytne se nám naopak pohled k zámku.

Po hlavní aleji dojdeme až k rozvalině skalky po pravé straně. Ta kdysi tvořila součást malého umělého vodopádu. My u ní odbočíme z hlavní aleje a budeme pokračovat vlevo dolů. Touto cestou se dostaneme až na druhý konec parku.

Les postupně začne řídnout a my spatříme palouk s velmi mohutným dubovým torzem. Je jednou z posledních připomínek **Skotské vesničky**. Romantická vesnička byla v parku vybudována na konci 18. století jako tehdy módní součást romantického parku, kde si panstvo s oblibou hrávalo na venkovany. O této šlechtické zábavě se také dočteme v deníku Pavlína ze Schwarzenberku, která se zde dobře bavila při hře na vesnickou svatbu. Obdobnou vesničku měla i Marie Antoineta v zahradách pařížského Versailles. Podobu naší vesničky věrně zobrazuje soubor kvaš akvarelů malíře J. Schütze i dochované mapy a plány. Jeden z obrázků jsme mohli vidět na panelu naučné stezky na nádvoří zámku. Originály jsou vystaveny ve Státním hradě Nové Hradě. Než přejdeme palouk směrem k dětskému hřišti, musíme ještě odlovit kešku, která je někde poblíž skryta.

Od hřiště půjdeme doprava kolem tenisových kurtů. Jsme opět na hlavní aleji. Za kurty spatříme vpravo průhled. Nedá nám to a jdeme se podívat, kam vede. Ocitneme se uprostřed paloučku, ke kterému se paprskovitě sbíhá dalších pět průhledů. Dvěma z nich dominují vázy. Jedna je vytesaná z kamene a druhá ze dřeva. I ta je ale kopií původní kamenné vázy. My si nejprve půjdeme prohlédnout tu bližší, kamennou. Je to jedna z mála dochovaných drobných staveb v parku. V našem případě **kamenná váza** tematicky zastupuje hraniční kámen. Proto dnes do třetice zapneme GPS.

Od skrýše, kterou jsme opět dobře zamaskovali, se vracíme na palouček a pokračujeme k druhé váze. Vázu, stejně jako všechny ostatní dřevěné sochy, vytvořili řezbáři z celé Evropy na sympoziu v roce 2006. Další díla spatříme u zámeckého jezírka a jeho ostrůvku. K něm se nyní vydáme. Naposledy přejdeme hlavní alej a pokračujeme rovně nahoru. Kolem jezírka přicházíme zpět na louku. Naše krátká procházka pomalu končí, neboť se vracíme k zámku. Procházíme kolem skleníku, a když už jsme na nádvoří, nezbývá nám než se rozloučit. Doufám, že se Vám naše ukázková trasa líbila a že se nevidíme naposledy.

Torzo dubu